

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki pravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca L. R. B., predsjednice vijeća, J. J. i B. M., članova vijeća, te više sudske savjetnice V. K., zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja P. B. iz Š., kojeg zastupa punomoćnik M. R., odvjetnik u Z., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, Klasa: UP/I-034-01/10-01/3, Ur. broj: 326- 321-10-4 od 16. rujna 2010., radi obnove postupka objavljivanja ponude za preuzimanje trgovačkog društva, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 22. kolovoza 2013.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Tužitelj je osporio uvodno naznačeno rješenje tuženog tijela kojim je odbijen njegov prijedlog za obnovom postupka u predmetu utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva X. d.d. R., okončanog rješenjem Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga iz Zagreba, klasa: UP/I-451-04/10-10/2, Urbroj: 326-321-10-17 od 25. ožujka 2010.

U opširnoj tužbi ističe prigovore vezane uz pogrešno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na punomoći malih dioničara danih za zastupanje na glavnoj skupštini koje bi otklonile mogućnost pribrajanja glasova i time utvrđivanje stjecanja broja glasova kojima se ostvaruje kontrolni prag i obvezivanje na objavljivanje ponude za preuzimanje. Polemizira sa stanovištem tuženog o neprihvatanju takvih dokaza kao neživotnih i nelogičnih nalazeći da je kod sumnje u istinitost pisanih isprava valjalo saslušati izdavatelje punomoći. Tuženi na ovaj način napada sam moralni integritet dioničara, izdavatelja punomoći te implicira njihovu kaznenu i materijalnu odgovornost, bez mogućnosti da se oni takvom zaključku suprotstave. Ističe da je propuštanjem saslušanja svjedoka koje navodi povrijeđeno načelo utvrđivanja materijalne istine.

Nadalje, tužitelj tumači odredbe Zakona o obveznim odnosima koje reguliraju ugovor o nalogu te odredbe Zakona o trgovačkim društvima te drži da je pogrešno primijenjena odredba Zakona o preuzimanju dioničkih društava koja regulira uvjete za pribrajanje dionica po osnovi dane punomoći.

Predlaže da Sud tužbu uvaži i preinači pobijano rješenje tuženog, a podredno da ga ukine i vrati na ponovni postupak.

Tuženo tijelo u opširnom odgovoru protivi se tužbi pozivom na razloge osporenog rješenja i predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Iz sadržaja spisa proizlazi da je tužitelj podnio prijedlog za obnovu postupka te dopune tog prijedloga u predmetu utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva X. d.d. R., okončanog uvodno navedenim rješenjem tuženog. Tužitelj se poziva na zakonsku osnovu za obnovu postupka iz odredbe članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09, dalje u tekstu: ZUP), navodeći da je saznao nove činjenice, odnosno stekao mogućnost upotrijebiti nove dokaze koji bi doveli do povoljnijeg ishoda, da su bili upotrijebljeni u okončanom upravnom postupku. Isti, po mišljenju tužitelja dokazuju da su opunomoćitelji - mali dioničari izdali punomoći tužitelj ima s izričitom uputom o načinu glasanja na Glavnoj skupštini zakazanoj za 1. kolovoza 2008. što otklanja mogućnost pribrajanja njihovih glasova čime nije bio postignut kontrolni prag iz članka 9. stavka 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava te je obveza ponude za preuzimanje društva pogrešno određena.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, Sud ne nalazi povreda zakona na štetu tužitelja već se isto prihvaća kao pravilno i na zakonu osnovano.

Naime, osnovano je u postupku po prijedlogu tužitelja tuženo tijelo otklonilo prihvatiti prijedlogu priložene dokaze od utjecaja na spornu upravnu stvar, nalazeći da su isti bili dostupni i tijekom upravnog postupka te ih je tužitelj mogao iskoristiti prilikom očitovanja po pozivu tuženog, prije donošenja rješenja o obvezi ponude za preuzimanje dioničkog društva X. d.d. Naprotiv, niti jedan od opunomoćenih dioničara nije tijekom postupka koji je prethodio donošenju rješenja o obvezi ponude na preuzimanje društva ukazao na upute dioničara-opunomoćitelja pa je prihvatljiva ocjena tuženog da se ne radi o novim činjenicama ni novim dokazima.

Također, u pogledu dokazne snage navedenih isprava, pravilno je ocijenjeno da navedene činjenice odnosno dokazi, sve da su bili poznati i upotrijebljeni u okončanom postupku, ne bi utjecali na spornu upravnu stvar, odnosno ne bi doveli do povoljnije odluke po tužitelje. Priložene izjave dioničara ne dokazuju da su punomoći izdane uz ograničenja iz odredbe članka 8. stavka 1. točke 5. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine, broj: 109/97), dalje: ZPDD, prema kojim se uzimaju u obzir dionice koje su tim osobama povjerene, ako one mogu prava glasa iz tih dionica ostvarivati samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara.

Stoga se ne nalazi povreda zakona na štetu tužitelja, te se primjenom odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92. i 77/92.) koji se primjenjuje u vezi odredbe članka 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) tužba odbija kao neosnovana.

U Zagrebu 22. kolovoza 2013.

Zapisničarka
V. K., v.r.

Predsjednica vijeća
L. R. B., v.r.

Za točnost otpavka ovlaštenu službenik
I.B.